

World Report on Disability

Thank you very much for the opportunity to present the World report on disability which was developed jointly by WHO and the World bank. I am very glad to be presenting the here at the RI world congress given that many of you have contributed to its development.

The first ever World report fills a major gap, by providing a comprehensive scientific analysis on the global disability situation. It answers questions such as „how many people with disabilities are there?“ „What is the extent of need and unmet need?“ „What are the barriers to participation?“ and „What works to overcome those barriers?“.

The World report also highlights what can be done, in line with the CRPD, to improve the lives of persons with disabilities.

The World report therefore provides evidence and recommendations which underpin the CRPD, and which will assist signatories in implementation.

We are all here today because we know that to address disability disadvantage, we need to work together. A wide range of people were involved in developing the report

380 people contributed to the report from over **70 countries** including academics, policy-makers, professionals, disability rights advocates and people from the NGO community. As I said many members of RI including the outgoing President, executive Director and others have made valuable contributions to the Report.

The report went through an extensive consultation process in all regions plus rigorous peer review.

People with disabilities have been central to the process and have served as advisors, editors, authors and peer reviewers.

So, turning to the evidence in the World report.

First, it tells us that there are more people with disabilities than we thought

1 billion people have a disability. Of these 110-190 million have very significant difficulties in functioning.

In the 1970s, WHO estimated that 10% of the population were disabled. Now, through analysis of the World Health Survey, the Global Burden of Disease Study, and national surveys, we know that 15% is more accurate.

Second, the World report tells us that the number of PWDS is increasing.

The increase is partly because we are living longer and because chronic diseases such as diabetes and heart diseases are on the rise. Other environmental factors like road traffic crashes, disasters contribute to the growing numbers in certain contexts.

Third, the report tells us about inequalities. Poor people, women and older people are more likely to experience disability.

The report explains that while disability correlates with disadvantage not all people with disabilities are equally disadvantaged. **School enrolments, differ**, among impairments. Those most excluded from the labour market are people with intellectual impairments and people with mental health conditions.

Environments can facilitate or restrict participation.

The report outlines widespread environmental barriers faced by PWD including

- stigma and discrimination;
- lack of adequate health care and rehabilitation services;
- problems with the way services are delivered (2 * equipment skills inadequate, 3* denied care 4 * treated badly)
- inaccessible transport, buildings and information and communication technologies;
- lack of participation in decisions that directly affect their lives.

We can do something about these problems!

The **environment** can be **changed** and much of the disadvantage experienced by people with disabilities can be **prevented**.

What are the outcomes of these barriers?

1. Poorer health than the general population.

2. Lower educational achievements: Children with disabilities are less likely to start school than their non disabled peers and more likely to drop out. Even in countries where most non disabled children go to school – children with disabilities do not go to school. For example

- in Bolivia about 98% of non disabled children go to school but under 40% of disabled children.
- In Indonesia, over 80% of non-disabled children go to school but less than 25% of children with disabilities.

3. Less economic participation: people are less likely to work, and generally earn less when employed. A recent OECD study found that the employment rate of people with disabilities was slightly over half that for persons without disability.

As a result people with disabilities have **higher rates of poverty**. They also face extra costs. For example disabled people in LIC are 50% more likely to experience catastrophic health expenditure than non disabled people.

They also experience increased **dependency and restricted participation** as a result of institutionalisation and isolation.

The key message is that it is the way that society **treats** people that is the problem not just their health condition.

There are nine chapters that cover disability concepts, data, general healthcare, rehabilitation, assistance and support, environments (buildings, transport and information and communication) as well as education and employment. There are recommendations at the end of each chapter.

The report concludes with 9 cross cutting recommendations. Implementing them requires involving

different **sectors** – health, education, social protection, labour, transport, – and different **actors** – governments, civil society organizations (including disabled persons organizations), professionals, the private sector, disabled individuals and their families, the general public, and media. It is essential that countries tailor their actions to their specific contexts.

The report recommends that governments and their development partners provide

- people with disabilities access to all mainstream services,
- invest in specific programmes and services for those people with disabilities who are in need (ie rehabilitation, AT), and
- adopt a national disability strategy and plan of action, which sets out a comprehensive long-term vision that covers both mainstream programme areas and specific services for persons with disabilities.

In addition, governments should

- work to increase public awareness and understanding of disability, and
- support further research and training in the area.

Importantly, people with disabilities should be consulted and involved in the design and implementation of all these efforts.

This slide shows how the *World Report on Disability* is contributing to generating country level action.

National launches, policy dialogues or specific thematic workshops in countries are the basis for developing or revising national plans of action with concrete actions and resource allocation to improve access to services, build capacity and raise awareness.

Following on from these dialogues will develop country and regional programmes, which can then be scaled up.

The report through international policy dialogue helps to generate increased political will and raise awareness.

The large number of partners – the World bank, WHO, professional associations, DPOs, RI and other NGOs, professionals, development actors, academics -involved in the development of this report have an important role to support its implementation.

So what have been the outcomes since it was launched? The World report, following the global launch on June 9 last year has received wide media coverage. It reached all regions in all forms – newspapers, TV, blogs, twitter, facebook, radio and was included on major outlets like CNN, BBC world service, the Guardian, Washington post, Al Jazeera, the Hindu, nouvelle observatuer, El Pais, ZDF and Heute in Germany. But also in major journals like the Lancet, the British medical journal and disability and health. It continues to be quoted regularly. If you type into google there are 28 million references.

Since the global launch awareness raising events and dialogues on the World report on disability have been carried out in over 40 countries with many more planned. There is wide range of support products are available to assist dissemination and national events including films, posters, fact file, fact sheets, B roll for TV.

The report has been translated into multiple languages including: French, Spanish, Portuguese, Japanese, Romanian, Slovakian and German. Arabic and Chinese are underway. The summary report is available in all UN languages. Both the main and summary report are available in accessible formats. In terms of distribution – 8000 hard copies and 258 000 downloads of the World report in English. The easy read version has been particularly popular in English with over 10 000 downloads.

Countries have started to develop National plans of action for example Sri Lanka new national plan of action is based directly on the Report recommendations. Myanmar has a revised plan for reproductive health inclusive of people with disabilities.

The report is also becoming a reference document for a broad range of stakeholders Universities, development agencies, donors. For example it provides the scientific basis for the funding priorities for the new Multi donor trust fund to support the *United National Partnership on the Rights of Persons with disabilities*.

It is also setting the agenda for technical support activities for example the development of a new model disability survey, guidelines on rehabilitation and inclusive health and also the International Perspectives on Spinal cord injury.

To summarize

- 1 billion people
- Increasing numbers
- Barriers can be overcome
- World report shows how
- It's time to scale up
- What will RI do to help achieve this ?

Światowy Raport o Niepełnosprawności¹

Pragnę gorąco podziękować za możliwość zaprezentowania Państwu Światowego Raportu o Niepełnosprawności, który jest wspólnym dziełem Światowej Organizacji Zdrowia i Banku Światowego. Cieszę się, że mogę przedstawić dokument podczas Światowego Kongresu organizacji Rehabilitation International, zwłaszcza, że tak wielu z Państwa przyczyniło się do jego powstania.

Pierwszy w historii Światowy Raport wypełnia dotychczasową lukę, gdyż zawiera obszerną analizę sytuacji osób niepełnosprawnych na świecie. Odpowiada na takie pytania, jak:

- Jaka jest liczba osób niepełnosprawnych?
- Jaki jest zakres potrzeb i które z nich nie są spełniane?
- Jakie przeszkody uniemożliwiają uczestnictwo?
- Jakie są sposoby na pokonanie tych barier?

Światowy Raport wskazuje również kierunek działań zgodnych z wytycznymi Konwencji o Prawach Osób Niepełnosprawnych (CRPD), mających na celu poprawę jakości życia osób z niepełnosprawnością.

Dokument ten zawiera zatem fakty i zalecenia, które stoją u podstawy CRPD i które pomogą sygnatariuszom w procesie jej implementacji.

Zebraliśmy się tu dzisiaj, ponieważ wiemy, że należy działać razem, by pokonać problemy płynące z niepełnosprawności. W powstanie raportu zaangażowanych było bardzo wiele osób.

W proces jego tworzenia włączyło się 380 osób z ponad 70. krajów. W skład tej grupy weszli m. in. naukowcy, politycy, profesjonalści z tej dziedziny, obrońcy praw osób niepełnosprawnych oraz członkowie organizacji pozarządowych. Jak już wspomniałam, wielu członków RI miało znaczny wkład w treść dokumentu, w tym ustępujący Prezes, Dyrektor Wykonawczy i inni.

Raport poddany został obszernym konsultacjom z każdej dziedziny oraz licznym rygorystycznym recenzjom.

Ważnymi uczestnikami tego procesu były osoby niepełnosprawne – pełniły funkcje doradców, redaktorów, autorów i recenzentów.

¹ Tłumaczenie: Karolina Wełnicka-Bielawska

Przejdźmy zatem do treści Światowego Raportu.

Po pierwsze, dowiadujemy się, że liczba osób z niepełnosprawnością jest większa niż przypuszczaliśmy.

Na świecie żyje ponad miliard osób niepełnosprawnych, z czego 110–190 milionów boryka się z poważnymi trudnościami w funkcjonowaniu.

Według szacunków WHO z lat siedemdziesiątych XX wieku, 10% ludzi na świecie było niepełnosprawnych. Obecnie, dzięki analizom dokonanych przez World Health Survey, Global Burden of Disease Study oraz instytucje krajowe, wiemy, że bliższa prawdzie jest liczba 15%.

Po drugie, z raportu dowiadujemy się, że liczba osób niepełnosprawnych stale rośnie.

Zmiana ta spowodowana jest częściowo przez wzrost średniej długości życia oraz częstsze występowanie schorzeń przewlekłych, takich jak cukrzyca czy choroby serca. W niektórych przypadkach wpływ na zwiększenie liczby osób niepełnosprawnych mają także inne czynniki środowiskowe, np. wypadki drogowe czy kłęski żywiołowe.

Po trzecie, dokument nakreśla problem nierówności. Niepełnosprawność częściej dotyka ubogich, kobiety i osoby starsze.

Niniejszy raport wyjaśnia, że choć niepełnosprawność powiązana jest z trudnymi warunkami społecznymi, to utrudnienia te nie są jednakowe. Różne rodzaje upośledzenia utrudniają **dostęp do szkolnictwa**. Wykluczenie na rynku pracy najbardziej dotyka osoby z chorobami psychicznymi lub niepełnosprawne umysłowo.

Najbliższe otoczenie może ułatwiać lub utrudniać uczestnictwo.

Raport ten wyszczególnia szereg powszechnych barier środowiskowych stawianych osobom niepełnosprawnym. Są to m. in.:

- piętnowanie i dyskryminacja;
- brak dostępu do odpowiedniej opieki zdrowotnej oraz usług rehabilitacyjnych;
- nieodpowiedni poziom świadczenia usług (nieumiejętne posługiwanie się sprzętem, odmowa pomocy, złe traktowanie);
- brak dostępu do transportu, budynków oraz technologii informacyjnych i komunikacyjnych;
- brak możliwości uczestnictwa w podejmowaniu decyzji, mający bezpośredni wpływ na ich życie.

Możemy zmniejszyć te trudności!

Otoczenie można **zmienić** i **zarządzić** wielu problemom doświadczanym przez osoby niepełnosprawne.

Jakie są skutki powyższych barier?

1. Gorszy stan zdrowia niż pozostałej części społeczeństwa.

2. Gorsze wyniki w edukacji: Dzieci niepełnosprawne mają mniejsze szanse na rozpoczęcie nauki niż ich rówieśnicy i częściej ją przerywają. Nawet w krajach, gdzie

większość w pełni sprawnych uczniów uczęszcza do szkół, ci z niepełnosprawnością pozostają w domach. Na przykład:

- w Boliwii 98% dzieci w pełni sprawnych chodzi do szkoły, natomiast niepełnosprawnych – niecałe 40%,
- w Indonezji ponad 80% dzieci w pełni sprawnych chodzi do szkoły, natomiast niepełnosprawnych – niecałe 25%.

3. Mniejsze uczestnictwo w życiu gospodarczym: osoby niepełnosprawne rzadziej pracują, a jeśli nawet, to ich zarobki są niższe. Badania przeprowadzone niedawno przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju pokazały, że stopa zatrudnienia osób niepełnosprawnych stanowiła nieco ponad połowę tego samego wskaźnika dla osób w pełni sprawnych.

Z tego powodu **wskaźnik ubóstwa** dla osób niepełnosprawnych jest wyższy. Muszą one także ponosić wyższe koszty. Przykładowo, w państwach o niskich dochodach prawdopodobieństwo poniesienia nieprzewidywalnych wydatków na zdrowie zwiększa się o 50% u osób niepełnosprawnych niż w przypadku osób sprawnych.

Osoby niepełnosprawne zmagają się także ze zjawiskami **zależności oraz ograniczonego uczestnictwa**, spowodowanymi przez procesy izolacji i instytucjonalizacji.

Zaobserwowano jednak, że głównym problemem osób niepełnosprawnych nie jest ich stan zdrowia, ale sposób traktowania przez społeczeństwo.

Raport zawiera dziewięć rozdziałów omawiających koncepcje niepełnosprawności, dane, ogólną opiekę medyczną, rehabilitację, pomoc i wsparcie, środowisko (budynki, transport, informacja i komunikacja), a także edukację i zatrudnienie. Na końcu każdego rozdziału umieszczono szereg zaleceń.

Dokument zawiera 9 zaleceń o charakterze przekrojowym. Wdrożenie ich wymaga zaangażowania różnych **sektorów** (zdrowia, edukacji, polityki społecznej, pracy, transportu) oraz różnych **podmiotów** – rządu, organizacji społeczeństwa obywatelskiego (w tym organizacji osób niepełnosprawnych), profesjonalistów, sektora prywatnego, poszczególnych osób niepełnosprawnych i ich rodzin, ogółu społeczeństwa oraz mediów. Kluczowe jest dostosowanie działań do konkretnych warunków panujących w danym kraju.

Raport zaleca podjęcie następujących starań przez rządy i ich partnerów na rzecz rozwoju:

- umożliwienie dostępu osobom niepełnosprawnym do głównych usług;
- inwestowanie w konkretne programy i usługi dedykowane osobom niepełnosprawnym (np. rehabilitacja, technologie wspomagające);
- przyjęcie krajowej strategii oraz planu działań w sprawie osób niepełnosprawnych, które zawierałyby kompleksową i długoterminową wizję w zakresie zarówno głównych obszarów programowych, jak i konkretnych usług dla osób niepełnosprawnych.

Co więcej, rządy powinny:

- dążyć do poprawy społecznej świadomości i zrozumienia niepełnosprawności;
- wspierać dalsze badania i szkolenia z tej dziedziny.

Ważne, by osoby z niepełnosprawnością zostały włączone w planowanie i wdrażanie tych działań.

Formalne rozpoczęcia, dialogi polityczne i warsztaty tematyczne odbywające się w różnych krajach stanowią podstawę do korekty planów działania w poszczególnych państwach i rozwoju ich o konkretne czynności oraz alokacji środków w taki sposób, by poprawić dostęp do usług, budować potencjał i zwiększać świadomość.

Wskutek dialogów politycznych, możliwy staje się rozwój programów krajowych i regionalnych, które następnie mogą działać na coraz większą skalę.

Międzynarodowy dialog polityczny ułatwia generowanie woli politycznej i poprawę stopnia świadomości.

Tak duża liczba partnerów zaangażowanych w powstanie niniejszego raportu – Bank Światowy, WHO, stowarzyszenia zawodowe, organizacje osób niepełnosprawnych, Rehabilitation International i inne organizacje pozarządowe, podmioty działające na rzecz rozwoju, pracownicy naukowcy – ma za zadanie wspierać jego wdrażanie.

Zatem, jakie rezultaty osiągnięto od czasu rozpoczęcia prac nad dokumentem?

Od dnia inauguracji, 9 czerwca 2011 roku, Światowy Raport wzbudzał duże zainteresowanie w mediach. Poprzez różne formy przekazu – radio, prasę, telewizję, blogi internetowe, portale Twitter czy Facebook – informacje o nim dotarły wszędzie. Omawiano go w takich znaczących mediach, jak *CNN*, *BBC World Service*, *The Guardian*, *Washington Post*, *Al Jazeera*, *The Hindu*, *Nouvelle Observateur*, *El Pais*, *ZDF* oraz niemieckim *Heute*, a także w najważniejszych czasopiśmie naukowych – „The Lancet”, „British Medical Journal” i „Disability and Health”. Regularnie publikuje się nowe artykuły na temat raportu. Po wpisaniu nazwy w wyszukiwarce Google uzyskuje się 28 000 wyników.

Od czasu światowej inauguracji, imprezy i dialogi poświęcone zwiększaniu świadomości zorganizowano już w ponad 40. krajach, a zaplanowano ich o wiele więcej. Dostępny jest szeroki wachlarz produktów wspierających rozpowszechnianie informacji, np. filmy, plakaty, informatory, broszury oraz filmy dokumentalne.

Raport przetłumaczono na wiele języków, m. in. francuski, hiszpański, portugalski, japoński, rumuński, słowacki czy niemiecki. W przygotowaniu są wersje arabskie i chińskie. Streszczenia dokumentu dostępne są we wszystkich językach Organizacji Narodów Zjednoczonych. Pełne wersje oraz jego streszczenia rozpowszechniane są w formatach zapewniających pełną dostępność. Według danych o dystrybucji, udostępniono już 8 000 wersji papierowych raportu po angielsku i odnotowano 258 000 pobrań ze strony internetowej. Szczególnie popularna była angielska wersja *easy read* (łatwa do przeczytania) – pobrana została 10 000 razy.

W niektórych państwach rozpoczęto tworzenie krajowych planów działania. Na przykład, nowy plan działania Sri Lanki powstał dokładnie według wytycznych dokumentu. Myanmar dokonał korekty planu zdrowia reprodukcyjnego, w którym włączono kwestie dotyczące osób niepełnosprawnych.

Raport stał się także dokumentem referencyjnym dla wielu interesariuszy – uczelni wyższych, agencji rozwoju i darczyńców. Na przykład, stanowi podstawę naukową do określenia priorytetów finansowania nowego Wielostronnego Funduszu Powierniczego (*Multi-donor Trust Fund*), mającego wspierać Międzynarodowe Partnerstwo na Rzecz Praw Osób Niepełnosprawnych (*United Nations Partnership on the Rights of Persons with Disabilities*).

Dokument określa program działań związanych ze wsparciem technicznym, np. badanie modelu niepełnosprawności, wytyczne dla rehabilitacji i holistycznego podejścia do zdrowia, a także raport *Międzynarodowe Perspektywy dotyczące Uszkodzeń Rdzenia Kręgowego (International Perspectives on Spinal cord injury)*.

Podsumowanie

Miliard ludzi

Rosnąca liczba

Bariery można pokonać

Światowy raport pokazuje, jak...

Czas działać na większą skalę

Co może zrobić RI, by pomóc w osiągnięciu tych celów?